

[Menetätkö mahdollisuuden saada kavereita?](#)

Hei! Olen joskus aikaisemminkin tänne kirjoittanut. Eli siis edellisessä koulussa en kuvitellut edes voivani puhua poikien kanssa onnistuneesti ja se harmitti minua paljon, sillä pojat ovat useammin mukavampia kuin tytöt. Sain edellisessä koulussa yhden poikakaverin, mutta emme enää näe, vain viestitteleme.

Olen ollut uudessa koulussa nyt viikon. Luokalla poikia on vähemmän kuin tyttöjä. Sain aloittaa uudelta, puhtaalta pöydältä. En teeskennellyt mitään vaan heti ensimmäisenä päivänä olin 100% oma itseni. Istuin takapenkkiin ja eteeni tuli poikia. Ne sitten siellä vitsailivat ja sillein ja nauroin aina hyväntahtoisesti niiden vitseille, siis ne naurattivat myös minua. Aloinkin kutsua itseäni takapenkin omituiseksi hepuksi.

Tyttöjen kanssa en jutellut, paitsi välillä muutaman. Olin kahdestaan yhden tytön kanssa josta oli tullut kaverini. Kemian tunnilla olimme kuitenkin harmikseni eri ryhmissä. Saimme päättää itse istumapaikat ja pojat tulivat lähelle minua. Istuin kuitenkin yksin. Meillä ei ollut opettajaa, vaan tunnin alussa toisen ryhmän opettaja antoi meille tehtäväksi lukea kappale ja keskustella kaverin kanssa kappaleesta. Pojilla työ ei kuitenkaan ihan onnistunut ja he vitsailivat. Yht äkkiä, en edes tajunnut mitä tein, sanoin vaan jotain heidän vitsilleen. Niin me sitten aloimme juttelemaan ja tunnin lopulla tunsin jo kuuluvani täysin porukkaan.

Välissä oli välitunti ja seuraavalla tunnilla aloin jotenkin omituisesti vuodattamaan heille elämäni huonoja asioita. Kerroin edellisestä koulusta ja siitä, kuinka minua tuomittiin ihmisenä koulumenestykseni mukaan. He kaikki menivät hiljaisiksi ja sanoivat, että se ei ollut oikein. Kerroin myös lempihevosestani surullisen (tosi)tarinan ja siitäkin he menivät hiljaisiksi. En tiedä huomasivatko he sitä, kun melkein itkin sitä kertoessani. Kävelimme sitten yhdessä koulun jälkeen bussipysäkillä ja olimme kuin todella hyvät ystävät.

Seuraavana koulupäivänä odotin, että he tulevat juttelemaan minulle ja että viettäisimme taas mukavan koulupäivän, mutta ei. Eivät he oikeastaan puhuneet minulle.

Nyt he välillä puhuvat ja sillein. Riippuu vähän tilanteesta. Tänään taas he olivat vähän niin kuin kavereitani. Ainakin osa. Eilen olin yhden kanssa jopa kaupungilla mutta se oli hieman outoa, mutta ainakin minulla oli mukavaa. Haluaisin tietää, että haluavatko he olla oikeasti kavereitani, mitä he ajattelevat minusta ja miksi he eivät välillä puhu minulle ollenkaan. Haluaisin itse kovasti olla ihan kunnolla heidän kaverinsa, koska he ovat mukavia ja minun tyyppisiä ihmisiä. Aina, kun joku heistä puhuu minulle, olen todella iloinen ja haluaisin, että se ei lopu koskaan. Varsinaista ihastuta minulla ei ole pojista, tykkään vähän niin kuin kaikista yhtä aikaa.

Toivon, et meistä tulisi vielä kavereita. Olisin kerrankin aidosti onnellinen.

Source URL:

<https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/menetanko-mahdollisuuden-saada-kavereita>